

- b) Czy skutki prawne naruszenia wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony przez administrację są określane przez prawo krajowe?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie 2b) odpowiedzi przeczącej: Jakie okoliczności sąd krajowy może wziąć pod uwagę określając skutki prawne i czy może w szczególności wziąć pod uwagę kwestię, czy można przyjąć, że gdyby nie zaistniało naruszenie przez administrację wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony to postępowanie przebiegłoby inaczej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Datema Hellman Worldwide Logistics BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-130/13)

(2013/C 171/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Datema Hellman Worldwide Logistics BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynikająca z prawa europejskiego zasada poszanowania przez administrację prawa do obrony nadaje się do bezpośredniego stosowania przez sąd krajowy?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - a) Czy wynikającą z prawa europejskiego zasadę poszanowania prawa do obrony przez administrację należy zatem interpretować w ten sposób, że zasada ta zostaje naruszona, gdy adresat planowanej decyzji co prawda nie został wysłuchany zanim administracja zastosuje wobec niego środek wiążący się z niekorzystnymi dla niego skutkami, lecz uzyskał taką możliwość w następującym później postępowaniu administracyjnym (w przedmiocie odwołania), które poprzedza wytoczenie skargi do sądu krajowego?
 - b) Czy skutki prawne naruszenia wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony przez administrację są określane przez prawo krajowe?

- 3) W przypadku udzielenia na pytanie 2b) odpowiedzi przeczącej: Jakie okoliczności sąd krajowy może wziąć pod uwagę określając skutki prawne i czy może w szczególności wziąć pod uwagę, że gdyby nie zaistniało naruszenie przez administrację wynikającej z prawa europejskiego zasady poszanowania prawa do obrony to postępowanie przebiegłoby inaczej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Schoenimport „Italmoda” Mariano Previti

(Sprawa C-131/13)

(2013/C 171/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: Schoenimport „Italmoda” Mariano Previti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie prawa Unii Europejskiej krajowe organy i sądy muszą odmówić zastosowania zwolnienia z podatku VAT dostawy wewnątrzspółnotowej i prawa do odliczenia podatku VAT w związku z kupnem towarów, które po dokonaniu zakupu zostały wysłane do innego państwa członkowskiego, bądź też wynikającego z zastosowania art. 28b część A ust. 2 drugie półzdanie szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ zwrotu podatku VAT, gdy na podstawie obiektywnie stwierdzonych okoliczności w odniesieniu do tych towarów miało miejsce oszustwo dotyczące podatku VAT i podatnik wiedział albo powinien był wiedzieć, że w nim uczestniczył, a prawo krajowe nie przewiduje w tych okolicznościach odmowy zwolnienia, odliczenia, ani zwrotu podatku VAT?
- 2) W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy wspomnianych: zwolnienia, odliczenia i zwrotu podatku VAT należy odmówić również wtedy, gdy uchylenie się od podatku VAT miało miejsce w innym państwie członkowskim (aniżeli państwo członkowskie rozpoczęcia przesyłki lub transportu towarów) i podatnik był świadomy istnienia oszustwa dotyczącego podatku VAT albo powinien był być świadomy tego faktu, podczas gdy podatnik spełnił w państwie członkowskim rozpoczęcia przesyłki lub transportu towarów wszystkie (formalne) przesłanki określone w krajowych przepisach prawnych w związku ze zwolnieniem, odliczeniem i zwrotem podatku VAT i zawsze udostępniał organom podatkowym tego państwa wszystkich wymaganych informacji dotyczących towarów, wysyłki i odbiorców oraz towarów w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów?

3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: jak należy rozumieć pojęcie „opodatkowane” w rozumieniu art. 28b część A ust. 2 pierwsze zdanie (in fine) szóstej dyrektywy VAT: jako fakt zadeklarowania w ustawowo przewidzianej deklaracji VAT podatku VAT należnego z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów, czy też — w przypadku braku dokonania takiej deklaracji — jako fakt podjęcia przez organy podatkowe państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów środków zmierzających do znormalizowania sytuacji? Czy dla kwestii tej ma znaczenie, czy przedmiotowe transakcje stanowią część szeregu transakcji, których celem było oszustwo dotyczące podatku VAT w państwie członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów, a podatnik był tego świadomy albo powinien być tego świadomy?

(¹) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 18 marca 2013 r. — Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën przeciwko Q

(Sprawa C-133/13)

(2013/C 171/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: Q

Pytania prejudycjalne

1) Czy interes związany z zachowaniem krajowego dziedzictwa naturalnego oraz dziedzictwa kulturowego i historycznego w rozumieniu Natuurschoonwet 1928 [ustawy w sprawie dziedzictwa naturalnego z 1928 r.] stanowi nadrzędny względ interesu ogólnego uzasadniający uregulowanie, zgodnie z którym zastosowanie zwolnienia z podatku od darowizn (ulgi podatkowej) jest ograniczone do posiadłości ziemskich położonych w Niderlandach?

2) a) Czy w ramach badania, czy nieruchomości położona w innym państwie członkowskim może zostać uznana za posiadłość ziemską w rozumieniu Natuurschoonwet 1928 organy jednego państwa członkowskiego mogą — celem uzyskania pomocy do organów państwa członkowskiego, w którym nieruchomości ta jest położona — powołać się na dyrektywę Rady 2010/24/UE z dnia 16

marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń⁽¹⁾, gdy uznanie nieruchomości za posiadłość ziemską na podstawie tej ustawy skutkuje przyznaniem zwolnienia z wezwania do zapłaty podatku od darowizn, należnego w momencie dokonania darowizny wspomnianej nieruchomości?

b) Jeżeli na pytanie 2a należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy pojęcie „postępowanie administracyjne”, zawarte w art. 3 pkt 7 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również przeprowadzenie wizji lokalnej?

c) Jeżeli na pytanie 2b należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy na potrzeby doprecyzowania pojęcia „postępowanie administracyjne” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2010/24/UE [...] można nawiązać do definicji pojęcia „postępowanie administracyjne” zawartej w art. 3 ust. 7 dyrektywy Rady 2011/16/UE [...]

3) Jeżeli na pytanie 2a, 2b albo pytanie 2c należy udzielić odpowiedzi przeczącej: czy zasadę lojalnej współpracy, ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE, w związku z art. 167 ust. 2 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że oznacza ona, iż gdy państwo członkowskie wystąpi do innego państwa członkowskiego z wnioskiem o współpracę przy przeprowadzeniu kontroli, czy nieruchomości położona w innym państwie członkowskim może zostać uznana za posiadłość ziemską w rozumieniu ustawy mającej na celu zachowanie dziedzictwa naturalnego oraz dziedzictwa kulturowego i historycznego, to państwo członkowskie, któremu taki wniosek został przedstawiony, jest do tej współpracy zobowiązane?

4) Czy ograniczenie swobodnego przepływu kapitału może zostać uzasadnione poprzez powołanie się na konieczność zagwarantowania skuteczności kontroli podatkowych, gdy wydaje się, że skuteczność tych kontroli może być zagrożona jedynie przez okoliczność, iż organy krajowe muszą, w okresie 25 lat w rozumieniu art. 7 ust. 1 Natuurschoonwet 1928, udać się do innego państwa członkowskiego, aby przeprowadzić tam niezbędne kontrole?

⁽¹⁾ Dz.U. L 84, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 64, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 18 marca 2013 r. — Szatmári Malom Kft. przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sprawa C-135/13)

(2013/C 171/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria